

§ 4. 1. Organy podatkowe, przyjmujące zgłoszenie rejestracyjne, wydają jednostce gospodarczej drugi egzemplarz zgłoszenia, potwierdzając na nim zgłoszenie obowiązku podatkowego.

2. Na podstawie danych wynikających ze zgłoszeń rejestracyjnych:

- 1) terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego:
 - a) przekazują właściwemu okręgowemu zarządowi dane dotyczące podatków i niepodatkowych należności budżetowych stanowiących dochód budżetu centralnego,
 - b) zawiadamiają w ciągu 14 dni po upływie kwartału terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego o tym, które jednostki (nazwa i adres) i jakiego rodzaju podatki i niepodatkowe należności budżetowe będą wpłacały na rachunek budżetu terenowego właściwego dla tego organu,
- 2) okręgowe zarządy przekazują właściwym terenowym organom administracji państwowej stopnia wojewódz-

kiego dane dotyczące podatków i niepodatkowych należności budżetowych stanowiących dochody budżetów terenowych.

§ 5. 1. Jednostki gospodarcze są obowiązane zawiadomić pisemnie właściwy organ, wymieniony w § 3, o zmianie danych objętych zgłoszeniem rejestracyjnym (§ 2 ust. 3).

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w razie likwidacji lub połączenia jednostek gospodarczych.

3. Zawiadomienie o zmianach, o których mowa w ust. 1 i 2, powinno być dokonane najpóźniej w terminie 30 dni od daty ich powstania.

§ 6. Jednostki gospodarcze, zgłaszające obowiązek podatkowy na podstawie niniejszego rozporządzenia, złożą zgłoszenia rejestracyjne w terminie do dnia 31 października 1982 r.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1982 r.

Minister Finansów: w z. W. Bień

173

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 lipca 1982 r.

w sprawie podatku obrotowego od nadmiernych ubytków niektórych produktów.

Na podstawie art. 49 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 7, poz. 55) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do jednostek gospodarczych wymienionych w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 7, poz. 55), które wytwarzają, przerabiają, zużywają, magazynują albo przewożą spirytus, wódki, piwo lub napoje winne, zwane dalej „produktami”.

2. Opodatkowaniu podlegają nadmierne ubytki produktów.

3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o organie podatkowym, rozumie się przez to okręgowy zarząd dochodów państwa i kontroli finansowej.

§ 2. Przez ubytek produktów rozumie się:

- 1) przy wytwarzaniu, przerobie lub zużyciu produktu — różnicę między ilością produktu określoną normatywnie albo pobraną do wytwarzania, przerobu lub zużycia zgodnie z prawidłowo dokonanym zapisem w ewidencji a ilością produktu ustaloną na podstawie otrzymanych wyrobów, zapasów produkcji nie zakończonej, produktów ubocznych i odpadów,
- 2) przy magazynowaniu produktów — różnicę między ilością produktów wpisaną w ewidencji na przychód łącznie ze stanem początkowym, pomniejszoną o prawidłowo zaksięgowany rozchód produktów, a ustaloną w wyniku badania stanu zapasów rzeczywistą ilością tych produktów,

3) przy przewozie produktów — różnicę między ilością produktu wynikającą z dokumentu przewozowego (świadectwa, faktury) wystawionego przez dostawcę a ilością produktu ustaloną przy odbiorze przesyłki.

§ 3. 1. Przez dopuszczalny ubytek produktu, ustalony jako norma przez uprawnione do tego organy, rozumie się maksymalną wielkość ubytku (straty) lub zużycia występującą przy wytwarzaniu, przerabianiu, zużywaniu, magazynowaniu lub przewozie produktu.

2. Przez nadmierny ubytek produktu rozumie się ubytek przekraczający wielkość dopuszczalnego ubytku.

§ 4. 1. Jeżeli dla czynności, o których mowa w § 3 ust. 1, nie ustalono dopuszczalnych ubytków lub norm wydajności, to stwierdzone ubytki produktów podlegają w całości opodatkowaniu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się po upływie 6 miesięcy licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęto wytwarzanie, przerób lub zużycie produktu. Opodatkowaniu podlegają ubytki powstałe od dnia rozpoczęcia tych czynności, przy czym okres 6 miesięcy liczy się jako łączny czas trwania tych czynności.

§ 5. 1. Jeżeli dla poszczególnych czynności, o których mowa w § 3 ust. 1, ustalono odrębne dopuszczalne ubytki, to z wyjątkiem wypadków określonych w przepisach niniejszego rozporządzenia dotyczących opodatkowania nadmiernych ubytków poszczególnych produktów nadmierne ubytki przy jednych czynnościach nie mogą być zmniejszone o nie wykorzystane ubytki dopuszczalne lub nadwyżki stwierdzone przy innych czynnościach.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli dopuszczalne ubytki lub normy wydajności dla jednego produktu zróżnicowano w zależności od celów lub wyrobów, do jakich został on przeznaczony.

§ 6. 1. Jeżeli powstanie ubytku wiąże się z nielegalnym pobraniem lub kradzieżą produktu albo ubytek produktu powstał w następstwie zdarzenia zaistniałego z winy jednostki gospodarczej, to opodatkowaniu podlega cały ubytek, bez potrącenia dopuszczalnego ubytku, z tym że jeżeli nielegalne pobranie, kradzież lub zdarzenie nastąpiły w czasie wytwarzania, przerobu lub zużycia, opodatkowaniu podlega różnica pomiędzy ilością produktu wprowadzonego do produkcji, przerobu albo zużytego a ilością produktu ustaloną na podstawie ilości wytworzonych z niego wyrobów, zapasów produkcji nie zakończonych i w odpadach.

2. Jeżeli partię produktów objętych jednym dokumentem przewozowym przewozi się w więcej niż w jednym naczyniu (opakowaniu, komorze autocysterny), to w razie kradzieży tylko z jednego lub kilku naczyń przepis ust. 1 stosuje się tylko do ubytku produktu stwierdzonego w naczyniach (opakowaniach, komorach autocysterny), z których ukradziono produkty.

§ 7. 1. Nadmierne ubytki produktów podlegają opodatkowaniu podatkiem obrotowym w wysokości określonej w przepisach dotyczących poszczególnych produktów.

2. Jeżeli dla określonego produktu, w zależności od jego rodzaju lub gatunku, obowiązują różne ceny zbytu lub stawki podatku w różnej wysokości, a nie jest możliwe ustalenie, w jakim rodzaju lub gatunku powstał nadmierny ubytek — to należny podatek stanowi najwyższa wyliczona kwota z zastosowaniem obowiązujących cen i stawek podatku dla tego produktu.

§ 8. 1. Zwalnia się od podatku nadmierne ubytki produktów powstałe wskutek zniszczenia tych produktów w następstwie zdarzenia niezależnego od jednostki gospodarczej, jeżeli jednostka ta dopełniła warunków, o których mowa w § 9.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli:

- 1) jednostce gospodarczej przysługuje odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia produktu, w którym nastąpił nadmierny ubytek, obliczone po cenie zawierającej podatek obrotowy,
- 2) zniszczenie (zaginięcie) produktu nastąpiło w czasie jego przewozu, a jednostce gospodarczej przysługuje z tego tytułu od przewoźnika odszkodowanie obliczone po cenie zawierającej podatek obrotowy.

§ 9. 1. W celu uzyskania zwolnienia od podatku jednostka gospodarcza powinna zgłosić organowi podatkowemu fakt zniszczenia produktu najpóźniej w terminie 3 dni od dnia stwierdzenia przez jednostkę tego faktu albo zawiadomięcia jej o tym fakcie:

2. Do zgłoszenia powinien być dołączony protokół zniszczenia, zawierający dane o ilości zniszczonego produktu, przyczynach oraz okolicznościach zniszczenia produktu.

3. Protokół zniszczenia powinien być sporządzony zgodnie z przepisami obowiązującymi jednostkę gospodarczą lub przewoźnika, w których posiadaniu znajdował się produkt w chwili jego zniszczenia.

4. Jeżeli protokół nie może być dostarczony łącznie ze zgłoszeniem, należy go przedstawić w ciągu 15 dni od stwierdzenia faktu zniszczenia.

§ 10. Do uiszczenia podatku od nadmiernych ubytków produktów powstałych:

- 1) przy wytwarzaniu, przerobie, zużyciu lub magazynowaniu produktów, — zobowiązana jest jednostka

gospodarcza uprawniona do dysponowania produktem,

2) przy przewozie produktów:

- a) zobowiązana jest jednostka gospodarcza wysyłająca (dostawca), jeżeli przepisy rozporządzenia dotyczące opodatkowania nadmiernych ubytków poszczególnych produktów nie stanowią inaczej,
- b) importowanych — zobowiązany jest odbiorca z tytułu ubytków powstałych w czasie przewozu od granicy do magazynu odbiorcy.

§ 11. 1. Podatek od nadmiernych ubytków produktów jest płatny w terminie do dnia 23 miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał nadmierny ubytek lub w którym nadmierny ubytek stwierdzono.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatku od nadmiernych ubytków spirytusu, z wyjątkiem ubytku spirytusu powstałego podczas przewozu albo w następstwie kradzieży lub zdarzenia powstałego z winy jednostki gospodarczej.

Rozdział 2

Opodatkowanie nadmiernych ubytków spirytusu i wódek.

§ 12. 1. Opodatkowaniu podlegają nadmierne ubytki spirytusu surowego, oczyszczonego, zregenerowanego lub odwodnionego, w stanie nie skażonym albo skażonym szczególnie środkiem skażenia, z wyjątkiem spirytusu posiarzynowego, powstałe w czasie:

- 1) magazynowania, przerabiania lub zużywania w jednostce gospodarczej, w której został wytworzony,
- 2) magazynowania, oczyszczania, stężania, przerabiania lub zużywania spirytusu w jednostce gospodarczej, która go nabyła po cenie niższej od ceny detalicznej spirytusu rektyfikowanego zwykłego 95% w butelkach, zmniejszonej o obowiązujące marże handlowe,
- 3) przewozu spirytusu nabytego przez odbiorcę przesyłki po cenie niższej od ceny, o której mowa w pkt 2, zmniejszonej o obowiązujące marże handlowe.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do gorzelní rolniczych, w których magazyn ze spirytusem jest urzędowo zabezpieczony w systemie magazynu zamkniętego, z wyjątkiem ubytków spirytusu powstałych wskutek kradzieży lub zdarzenia powstałego z winy gorzelní.

3. Opodatkowaniu podlegają również nadmierne ubytki spirytusu zawartego w wódkach, zarówno w gotowych wyrobach, jak i półfabrykatkach, powstałe w czasie:

- 1) magazynowania w jednostce gospodarczej, która je wytworzyła,
- 2) magazynowania w jednostce gospodarczej, która produkty te nabyła po cenie niższej od ceny detalicznej, zmniejszonej o obowiązujące marże handlowe,
- 3) przewozu, jeżeli odbiorca przesyłki nabył wymienione produkty po cenie niższej od ceny detalicznej, zmniejszonej o obowiązujące marże handlowe.

§ 13. Do uiszczenia podatku od nadmiernych ubytków powstałych w czasie przewozu spirytusu lub wódek nabytych od zakładu Przedsiębiorstwa Przemysłu Spirytusowego „Polmos” zobowiązani są odbiorcy, chyba że z umowy między dostawcą a odbiorcą produktów wynika, iż ubytki te obciążają dostawcę.

§ 14. 1. Podatek od nadmiernego ubytku 1 dm³ 100% spirytusu:

1) powstałego w czasie magazynowania, przerobu lub zużycia w zakładzie, który spirytus wytworzył, albo w czasie przewozu spirytusu z tego zakładu do odbiorcy stanowi różnicę między ceną detaliczną spirytusu rektyfikowanego zwykłego 95% w butelkach, zmniejszoną o obowiązujące marże handlowe, a ceną zbytu spirytusu stosowaną przy sprzedaży na cele zaopatrzeniowe przemysłu, pomniejszoną o ustalony podatek obrotowy; w gorzelniach rolniczych podatek stanowi różnicę między ceną, o której wyżej mowa, zmniejszoną o obowiązujące marże handlowe a obowiązującą te gorzelnie ceną zbytu spirytusu surowego,

2) w wypadkach nie wymienionych w pkt 1 — stanowi różnicę między ceną detaliczną spirytusu rektyfikowanego zwykłego 95% w butelkach, zmniejszoną o obowiązujące marże handlowe, a ceną nabycia spirytusu przez jednostkę gospodarczą.

2. Jeżeli do uiszczenia podatku od nadmiernego ubytku spirytusu powstałego w czasie przewozu jest zobowiązany odbiorca, to podatek ustala się zgodnie z przepisem ust. 1 pkt 2.

3. Podatek od nadmiernego ubytku 1 dm³ 100% spirytusu zawartego w wódkach stanowi różnicę, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Przepisy ust. 1—3 nie mają zastosowania do podatku od nadmiernych ubytków spirytusu i wódek, przypadającego od zakładów Przedsiębiorstwa Przemysłu Spirytusowego „Polmos”, które uiszczają podatek w wysokości wynikającej z zastosowania ustalonych dla tego przedsiębiorstwa stawek podatkowych.

§ 15. 1. Zwalnia się od podatku nadmierne ubytki spirytusu powstałe w jednostkach gospodarczych zużywających rocznie do 200 dm³ 100% spirytusu, jeżeli nie ustalono w zakresie przerobu lub zużycia spirytusu dopuszczalnych ubytków ze względu na techniczną trudność w ich ustaleniu.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy spirytusu znajdującego się w magazynach tych jednostek.

§ 16. 1. Przy ustalaniu wysokości ubytków spirytusu, z wyjątkiem ubytków w czasie przewozu, bierze się pod uwagę okresy od początku roku podatkowego.

2. Podatek od nadmiernych ubytków spirytusu ustala się na podstawie wyników rocznego obrachunku obrotów spirytusem, przy czym za datę stwierdzenia nadmiernego ubytku uważa się datę sporządzenia tego obrachunku. Podatek płatny jest w terminie do dnia 23 miesiąca następującego po miesiącu, w którym zakończono obrachunek obrotów spirytusem.

§ 17. 1. Nadwyżek spirytusu, stwierdzonych w czasie kontroli zapasów, poza wypadkami, o których mowa w ust. 2, nie zalicza się na pokrycie ubytków spirytusu stwierdzonych w czasie poprzednich lub następnych kontroli zapasów.

2. Jeżeli nadwyżka spirytusu zostanie stwierdzona:

- 1) w wyniku rocznej kontroli obrachunkowej,
- 2) za okres, w którym nie dokonywano obrotów spirytusem od stwierdzenia ubytku,

— zmniejsza ona ubytki spirytusu stwierdzone w ciągu roku lub przy poprzedniej kontroli zapasów, z wyjątkiem wypadku, w którym zapas magazynowy równy był zeru.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli w wyniku wszczętych w ciągu roku dochodzeń w celu stwierdzenia przyczyny nadmiernych ubytków spirytusu ustalono, że winę za ich powstanie ponosi jednostka gospodarcza lub że powstały one w związku z nielegalnym pobraniem lub kradzieżą spirytusu.

§ 18. 1. Ubytki spirytusu powstałe w czasie przewozu ustala się odrębnie dla każdej przesyłki spirytusu.

2. Jeżeli przed wysłaniem spirytusu pracownik organu podatkowego dokonał odprawy przesyłki, nakładając urzędowe zabezpieczenie na naczyniach transportowych ze spirytusem, a przy odbiorze przesyłki, dokonanym również z udziałem pracownika organu podatkowego, stwierdzono, że naczynia ze spirytusem są nie uszkodzone i nałożone na te naczynia zabezpieczenia są nie naruszone, nadmierny ubytek spirytusu zapisuje się na przychód w księgach jednostki wysyłającej, z wyjątkiem wypadku, gdy przesyłka z gorzelnii rolniczej objęta jest systemem magazynu zamkniętego.

3. Jeżeli odprawa i odbiór przesyłki spirytusu z gorzelnii objętej systemem zamkniętego magazynu nastąpiły w sposób podany w ust. 2, to nie pobiera się podatku od nadmiernego ubytku spirytusu w czasie przewozu.

§ 19. Przepisy § 16—18 stosuje się odpowiednio do spirytusu zawartego w wódkach, zarówno w wyrobach gotowych, jak i w półfabrykatkach.

§ 20. 1. W magazynie spirytusu ogólny ubytek wszystkich rodzajów spirytusów, z wyjątkiem spirytusu skażonego środkami szczególnymi, porównuje się z sumą dopuszczalnych ubytków magazynowych, ustalonych dla wszystkich rodzajów spirytusu.

2. Przy kontrolach obrachunkowych rektyfikacji i zakładów odwadniania spirytusu ogólny ubytek magazynowy spirytusu wszelkiego rodzaju i stwierdzony ubytek aparatu należy dodać i porównać z sumą dopuszczalnych ubytków magazynowych i aparatu.

§ 21. 1. W wytwórniach wódek ubytki spirytusu użytego do ich produkcji rozlicza się łącznie, porównując je z sumą ubytków dopuszczalnych, ustalonych dla poszczególnych grup asortymentowych wódek przekazanych do magazynu wyrobów gotowych.

2. Kontrole obrachunkowe w wytwórniach wódek posiadających terytorialnie i organizacyjnie wyodrębnione wydziały przeprowadza się oddzielnie dla każdego wydziału. Jeżeli wydziały te dokonują przerzutów półfabrykatów (nalewów, destylatów, zestawów) wódek w ramach ciągu technologicznego, to kontrolą obrachunkową należy obejmować wszystkie wydziały i stosować łączne rozliczenie ubytków z dopuszczalnymi ubytkami.

3. W wytwórniach wódek ubytki powstałe wskutek stłuczki w magazynie wyrobów gotowych rozlicza się oddzielnie od ubytków produkcyjnych. Nie wykorzystane dopuszczalne ubytki spirytusu przy produkcji wódek i półfabrykatów nie mogą służyć na pokrycie nadmiernych ubytków w rozliczeniu stłuczki magazynowej i odwrotnie.

4. W magazynach półfabrykatów wódek gatunkowych ogólny ubytek magazynowy spirytusu zawartego we wszelkiego rodzaju półfabrykatkach porównuje się z sumą dopuszczalnych ubytków spirytusu zawartego we wszystkich rodzajach półfabrykatów tych wódek. Wyniki obrachunków przeprowadzonych w magazynach półfabry-

katów nie mogą być kompensowane wynikami obrachunków przeprowadzonych w magazynach spirytusu lub w działach produkcyjnych, z wyjątkiem wypadku magazynowania (przechowywania) półfabrykatów w pomieszczeniach działów produkcyjnych wódek.

Rozdział 3

Opodatkowanie nadmiernych ubytków piwa.

§ 22. Opodatkowaniu podlegają nadmierne ubytki piwa, powstałe w czasie produkcji, poczynając od ustalenia ilości brzezki gorącej, oraz podczas magazynowania, a także w czasie przewozu przed uiszczeniem należnego podatku obrotowego.

§ 23. 1. Przy ustalaniu zapasów piwa w toku produkcji półprodukty znajdujące się w poszczególnych fazach produkcji przelicza się na piwo gotowe, z uwzględnieniem dopuszczalnych ubytków ustalonych dla tych faz produkcji.

2. Nadwyżki piwa stwierdzone przy ustalaniu zapasów w toku produkcji nie mogą być wykorzystane na pokrycie nadmiernych ubytków piwa gotowego, stwierdzonych w magazynie lub w transportach. Nadwyżki i nie wykorzystane dozwolone ubytki magazynowe oraz przewozowe piwa nie mogą służyć na pokrycie nadmiernych ubytków piwa w produkcji. Przepisy § 17 ust. 1 i 2 pkt 2, stosuje się odpowiednio.

3. Obrachunek zapasów piwa w celach podatkowych przeprowadza się odrębnie dla każdego browaru również w przedsiębiorstwach wielozakładowych. Wyniki obrachunków dokonywanych w poszczególnych browarach nie mogą być wzajemnie kompensowane.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do rozlewni własnych przemysłu piwowarskiego, otrzymujących nieodpłatnie piwo z browaru, z którym stanowią jeden zakład.

§ 24. Podstawą obliczenia podatku od nadmiernego ubytku piwa jest wartość tego piwa obliczona według cen zbytu piwa w butelkach, a w browarze produkującym wyłącznie piwo w beczkach — według ceny zbytu piwa w beczkach.

Rozdział 4

Opodatkowanie nadmiernych ubytków napojów winnych,

§ 25. Opodatkowaniu podlegają nadmierne ubytki napojów winnych, powstałe w wytwórniach oraz w czasie

magazynowania, jak również w czasie przewozu przed uiszczeniem należnego podatku obrotowego od napoju winnego zawartego w przesyłce.

§ 26. Nadmierne ubytki napojów winnych określonego rodzaju (wina owocowe, gronowe, miody pitne, napoje winopodobne) nie mogą być kompensowane nadwyżkami lub nie wykorzystanymi ubytkami dozwolonymi napojów winnych innego rodzaju ani też nadwyżkami lub nie wykorzystanymi ubytkami dozwolonymi tego samego rodzaju stwierdzonymi przy następnych kontrolach obrachunkowych. Przepisy § 17 ust. 1 i 2 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

§ 27. 1. Opodatkowaniu podlegają nadmierne ubytki napojów winnych zarówno w gotowych wyrobach, jak i w półproduktach, poczynając od sporządzenia nastawu fermentacyjnego.

2. Podstawą obliczenia podatku od nadmiernych ubytków napojów winnych są ceny zbytu tych napojów w butelkach.

3. Przy opodatkowaniu nadmiernych ubytków napojów winnych wartość półproduktów podlegających opodatkowaniu przyjmuje się za równą najniższej cenie zbytu tego samego rodzaju gotowego wyrobu wytwarzanego w danej wytwórni wina.

§ 28. Przepisy § 25—27 stosuje się również do jednostek gospodarczych importujących wina.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 29. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1968 r. w sprawie podatku obrotowego od nadmiernych ubytków produktów (Monitor Polski z 1969 r. Nr 1, poz. 3 i z 1972 r. Nr 4, poz. 20).

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1982 r.

Minister Finansów; w z. W. Bień

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 sierpnia 1982 r.

w sprawie wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych.

Na podstawie art. 142 § 2 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183 oraz z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 19, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące stawki wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych za sporządzenie zaświadczonego tłumaczenia:

- 1) za stronicę tłumaczenia na język polski:
 - a) z języka angielskiego, francuskiego, niemieckiego i rosyjskiego — 150 zł,
 - b) z innego języka europejskiego i z języka łacińskiego — 180 zł,
 - c) z języka pozaeuropejskiego posługującego się alfabetem łacińskim — 210 zł,